

VILLÁNYI LÁSZLÓ

*senki se tudja már**— mondja édesanyám —*

*most felkelek mondja édesanyám
s nem mondhatom béna a lába
gondosan odakészítem papucsát*

*

*a tréfa kedvéért
hogy próbára tegyék apámat
vagy egyszerűen csak az esküvőt akarják megakadályozni
keresztmama és Ica néni levelet írnak apámnak
hogy édesanyámnak van valakije*

*

*'68-ban unokabátyám testvéri segítséget nyújtó
szovjet katona Prágában
önkéntelenül rákacsint egy lányra
mire ő öklét rázza felé
alig egy órára ugrik fel hozzánk
édesanyám hiába kínálja ebéddel
csak gyümölcsöt kíván
habzsolja a Rabkertben termett szőlőt őszibarackot*

*

*látom szép rend van nálad
néz körül új otthonomban édesanyám
hiába te is bika vagy
szereted a rendet
végül is a versírás se más
rendet raksz a szavak között
tűnődik hosszasan édesanyám*

*

bizonyos élőlények nem halnak meg
talán ők a jó Isten tökéletes teremtményei
teljesen eltűnnek utódaikban
a leszármazottak azonosak az első sejtrel
az él bennük újra
a fonnyadó lény
egy fejlődő állat átmeneti szövete
hallgatja tünődésemet édesanyám

*

Csapon éjszakázunk
talán mert elviszik megmotozni apámat
vagy valamit megint elkoboznak a vámosok
nézem Lenin plafonig érő aranyszínű szobrát
előző évben még itt állt Sztáliné is
nem tudok elaludni ebben a hatalmas szabadságban

*

Walkertshofenből látják Ingolstadt bombázását
az erdőben éppen gombát szednek
amikor megérkeznek az amerikai katonák
édesanyám paprikás csirkével kínálja őket
dicsérik a magyar asszony főztjét
Istenem mi lenne vele otthon
hová rejtőzhetne a felszabadító szovjet katonák elől

*

akik nem haltak meg a fronton
bátyjainak barátai érdeklődnek édesanyám felől
s a válasz hallatán férjhez ment
meghökkenően mondják de hiszen még kislány volt

*

senki se tudja már miért Szentföldnek nevezik
a hegyre vivő Csaba utcát és környékét
itt van a stadion is
a férfiak nagyszüleimnél hagyják a biciklit
s még szurkolnak a meccsen
a váz alatt át dugva lábát
édesanyám megtanul egyensúlyozni

*

évtizedekig arra várok hogy megcsókoljam
és amikor szerelemben élek
akkor csókolom meg édesanyám kezét

*

a Rába töltése melletti Rabkertben
ahol egykor a börtön rabjai dolgoztak
szüleim vásárolnak kétszáz négyszögöl földet
minden gyümölcsből zöldségből terem egy kevést
az évek során készül bor ribizli szörp eperlekvár
amikor félni kezdenek a forgalomtól
valójában akkor öregednek meg s adják el a telket
mert egyre jobban rettegnek a biciklin

*

egy ideig úgy fest édesanyám jó helyre születik
igazi demokráciába
udvariasak a cseh tisztviselők
május elseje vidám ünnep
békésen egymás mellett vonulnak a pártok
nagyapám szép nagy házat épít
de a gazdasági világválság őket is szegénnyé teszi
akkor költöznek a Szentföldre
ötükre jut egyetlen szoba a kicsi házban
az udvaron hiába van kerek kút ihatatlan a vize

*

a Szent Imre templom temetőkertje
ideális hely
néhány megálló busszal
de gyalog sincs messze
megyek a papához
voltam a papánál
mondja naponta édesanyám